

nok kun i meget mindre Omfang arbeides imod den paa et senere Stadium. Derfor er det vistnok rigtigt, og det er ogsaa Noget, som man har vistnok alle andre Steder, i det Mindste i de Lande, som gjør Krav paa at staa høit i Henseende til Sundhedspleie, at Epidemihusehuse findes rundt om. Med Hensyn til de Bemærkninger, man har gjort om, at det dog ikke kunde forslaa, at de vilde komme til at ligge for langt borte for mange af de Syge, maaste endog flere Mile, saa vil jeg dertil svare: Ja det Bedste er jo altid det Næstbedstes Hjende, det er en gammel Historie; men fordi man ikke kan overkomme Alt, fordi man ikke kan faae udført den mest ideale Ordning, derfor skal man dog ikke undlade at vælge det Næstbedste, naar man tror, at man kan naae det, og jeg kan ikke tro Andet, end at en Del af disse Betæneligheder, som man har fremhævet, ikke i Virkeligheden vil have saa stor Vægt. Forudsætningen for Bestemmelsen er jo naturligvis den, at man vælger de Steder, hvor disse Epidemihuse skulle ligge, paa den mest hensigtsmæssige Maade, det vil altsaa sige, at de lægges i eller ved Kjøbstæderne, og under alle Omstændigheder, at de lægges paa de mest befolkede Steder i Amtet, og vel ogsaa, hvor det Hensyn kan tages, paa de Steder, som i Følge deres Bestaenighed ere mest udsatte for at blive dem, hvor Epidemien først holder sit Indtog, at man altsaa saa vidt muligt søger at komme derhen, at disse Sygehuse findes paa de folkerige Steder og paa de Punkter, som i Følge deres Bestaenighed have Udflugt til at blive de første, som besættes af Epidemien, saa at den derværende Befolkning altsaa ikke har for langt til den. Hvad flere Steder angaar, og særlig de Steder, hvor man ikke kan lægge Sygehuse, fordi man ikke anser dem for tilstrækkelig stærkt befolkede, maa det jo bemærkes, at det ikke er absolut nødvendigt, at de Syge skulle borttransporteres. Kan man ikke hjælpe sig paa anden Maade, kan man hjælpe sig efter § 4, som netop forudsætter det Tilfælde, at man ikke har disse Lokaler til Raadighed, og som henviser til, at man kan hjælpe sig paa anden Maade ved at udtage en eller anden dertil brugelig Bygning, lade bygge Baracker eller deslige. Det er jo nemlig ingenlunde Meningen, at Folk skulle flyttes uden Hensyn til, om de kunne taale det eller ikke. Det er jo netop forudsat i § 12, at der kan være Tilfælde, hvor Patienten ikke kan flyttes. Der tilsigtes ikke i disse Bestemmelser en hensynsløs Flytning af Patienter uden Overveelse af, om det gaar ud over dem eller ikke. Men, dette

Hensyn, om Patienten kan flyttes, eller hvor langt han kan flyttes, kan ikke afgjøres af Andre end Lægen, hans Skjøn maa i saa Henseende være det vigtigste, og jeg tror, at efter de Exempler, man har havt paa smitsomme Sygdomme, er Forholdet jævnlige saaledes, at det ikke kan skade Patienten at flyttes. Jeg tror saaledes ikke, at det kan skade en Kolera-patient at flyttes. Hvor stort Antallet af disse Epidemihuse bør være, er naturligvis meget vanskeligt at fastsætte. Det er meget vanskeligt i saa Henseende at finde en Regel, thi en Lov kan aldrig paa dette Punkt blive saa udtømmende, at den kan indlade sig paa enkeltvis at opregne alle de Steder i Landet, hvor saadanne Epidemihuse skulle være. Derfor er det, at man efter længere Tids Søgen efter et Princip i saa Henseende er kommen til det Resultat, at man næppe vilde kunne gjøre Andet, end hvad man ogsaa har gjort andre Steder, nemlig at opstille et vist Forhold til Befolkningen og sige: Der skal være saa og saa mange Senge paa saa og saa mange Individuer; men aldeles fast kan Reglen jo ikke være, fordi der er andre Hensyn, der ogsaa maa komme i Betragtning, f. Ex. om Befolkningen bør spredt eller ikke. Derfor er det, at der er brugt dette Udtryk, det omtrentlige Forhold af 1:1300 Indvaanere, men man har været sig bevidst, at der kan være Egne i Landet, hvor man ikke behøver at gaa saa vidt, Naar man har valgt dette Tal af 1:1300 Indvaanere, er det, fordi det er det Forhold, som her i Kjøbenhavn eksisterer; her er man gaaet ud fra, at der skulde være Sygepladser i dette Forhold, og det er der ogsaa, og det stemmer ogsaa overens med, hvad der i England og Skotland gælder i denne Henseende. Jeg vil nu henstille — og det kan jo altid et æret eventuelt Udvalg overveie, saa godt som det formaar — om det er muligt at finde paa en anden Maade at bestemme Forholdet paa; skulde det være muligt at gjøre det bedre og tydeligere, saa skal jeg vistnok findes meget villig til at imøbekomme, hvad der i denne Henseende maatte foreslaas. Jeg vil naturligvis ikke have det Mindste imod, saaledes som en æret Taler foreslog, at faae fastsat i Lovforslaget, at disse Epidemihospitaler selv skulde holde Befordringsmidler til at befordre de Syge, det kan jeg ikke have Noget imod, men det er naturligvis en hyderligere Byrde, man forbinder dermed. Hospitalerne skulle have, hvad der hører til af Senge- og Desinfektionsapparater; skulle de ogsaa have Heste og Vogne eller i alt Fald Vogne, bliver det naturligvis lidt Mere, man lægger paa dem. Men skulde man